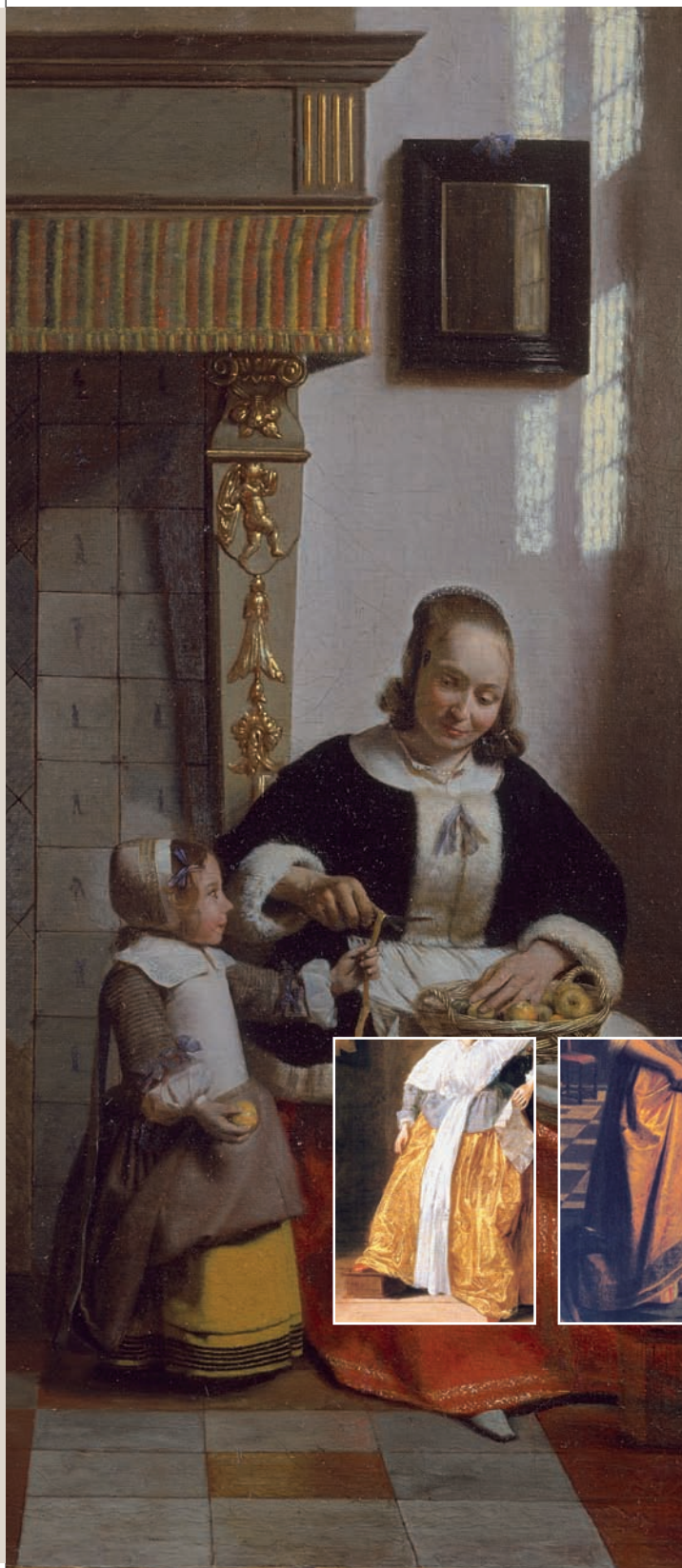

‘Cultuurgeschiedenis, geschiedenis van de bouwkunst, geschiedenis van de visuele cultuur en literatuurgeschiedenis komen hier samen om ons een brede en rijk geschakeerde blik op de mentaliteit van de mensen van weleer te gunnen, en tegelijk daarmee inzicht in de wording van de hedendaagse cultuur.’ – Willem Frijhoff

Heidi de Mare is beeldwetenschapper, opgeleid in kunstgeschiedenis en filmwetenschap. Ze was o.a. werkzaam als universitair docent aan de RU Nijmegen, TU Delft en de VU Amsterdam. Ze promoveerde in 2003 *cum laude* op het proefschrift dat de basis vormt voor deze publicatie. Sinds 2009 is ze directeur van de Stichting IVMV, instituut voor maatschappelijke verbeelding. Op dit moment werkt ze als gastonderzoeker bij VISOR en verricht ze onderzoek naar het beeld van gezag bij de politie.

Eindelijk weer kijken!

Dit boek leert ons dat praktische natuurkennis in de Hollandse Gouden eeuw een grote betekenis had. Vier hoofdrolspelers voeren het woord. Jacob Cats vertelt over hoe samen te leven onder eenzelfde dak (hoofdstuk 3). Simon Stevin beschrijft hoe een huis te bouwen dat is voorzien van licht, water en warmte (hoofdstuk 4). Samuel van Hoogstraten vestigt de aandacht op kleurfamilies, hun onderlinge liefde en vijandschap terwijl Pieter de Hooch ons meeneemt in zijn kamergezicht, vol kruisende tapijten, breedzittende dames en licht- en schaduwpatronen (hoofdstuk 5). Het Hollandse 17e-eeuwse huis vormt aldus een voorbeeldige entree tot de voorstellingswereld van weleer en tegelijkertijd onderstreept het de vroegmoderne fundamenten van onze huidige cultuur.

‘Huiselijke taferelen is een toneelbeeld voor de nieuwe overkoepelende aanpak in de geesteswetenschappen, en is ook nog eens prachtig en meeslepend geschreven’ – Rens Bod

Maar hoe?

Bijna een halve eeuw werd ons door kunsthistorici voorgehouden dat Hollandse genreschilderijen een morele boodschap bevatten. De kijker moest op zoek naar diepere, symbolische betekenissen in termen van seks en dood. In feite keek men op die manier dwars door het schilderij heen. Men wilde het schilderij lezen als was het een tekst. Maar een huiselijk tafereel is geen tekst en het is evenmin een realistische weergave van het toenmalige huis. Geschilderde taferelen vormen een eigen werkelijkheid: het zijn met pigmenten belegde vlakken die getuigen van nauwgezette kennis van de omringende wereld. Hoewel vele museumbezoekers dat oog in oog met de schilderijen wel beseften, hebben kunsthistorici decennialang talloze obstakels opgeworpen om te voorkomen dat we begrijpen wat we daadwerkelijk zien. Wie zich afvraagt hoe dat kon gebeuren, vindt een antwoord in hoofdstuk 1 (zes clichés), hoofdstuk 2 (Aristoteles i.p.v. Plato), hoofdstuk 6 (geschiedenis van het kunstbegrip), hoofdstuk 7 (op naar een beeldwetenschap) en de epiloog (recente geestverwanten).

De kunst van het ...

De kunst van het bouwen, schilderen, vertellen en van het wellevan bracht de Hollandse Gouden Eeuw tot bloei. Maar dat deed zich elders in het vroegmoderne Europa eveneens voor: kunstenaars, geleerden, ingenieurs, vorsten, handelaren en ambachtslieden troffen elkaar en wisselden kennis uit. Verschillen waren een kwestie van accent, niet fundamenteel. De beeldformaties 1, 2 en 3 laten zien hoe die sedimentatie verloopt en hoe Europa's diversiteit ontspruit uit een eeuwenlang gedeelde culturele ondergrond.

Bestel nu!

Huiselijke taferelen. De veranderende rol van het beeld in de Gouden Eeuw
 Heidi de Mare
 ISBN 979 94 6004 066 5
 Paperback, rijk geïllustreerd, geheel in kleur
 608 p. | € 39,95

Naam

Adres

Postcode

Plaats

Email

Stuur uw bestelling naar info@vantilt.nl of per post naar Uitgeverij Vantilt, Antwoordnummer 1723, 6500 VB Nijmegen (geen postzegel nodig). Het boek wordt u dan zo spoedig mogelijk toegestuurd. Verzending binnen Nederland is gratis.